

FOAIE SĂPTĂMÂNALĂ PENTRU POPOR

DIRECTOR: Pr. VASILE CHINDRIȘ

Redacția și Administrația

Cluj, Str. Chintăului Nr. 51

ABONAMENTE: Pe un an Lei 100
 „ Pe 6 luni „ 50
 „ Pe 3 luni „ 30
 In streinătate dublu. In America 2 dolari

INREGISTRATĂ LA
 TRIBUNALUL CLUJ SUB
 Nr. 85.

CREȘTINĂ ȘI NECREȘTINĂ

Zadarnic i-au spus ceilalți apostoli, înspăimântați de bucurie și fericire cerească: „Am văzut pe Domnul“. Toma, unul dintre ei, n'a voit să creadă.

„De nu voi pune degetul meu în semnul cuielor și mâna mea în coasta Lui, nu voi crede“.

Prin Toma au vorbit toți oamenii cari nu vor să fi de adevărat și să creadă, decât ceea ce pot pipăi, sau pot vedea cu ochii, ceea ce cade sub simțurile omului. Aceștia se încred în ei înșiși peste măsură, și în puterea minții și a simțurilor lor, deși acestea sunt atât de slabe, și adeseori pot rătăci.

Domnul ar fi putut să-l lase pe Toma în necredința lui, ca să se osândească. Dar în negrița Sa bunătate, s'a arătat fiind și el de față, și l-a pus să-l pipăie ranele lăsate de piroane în mâni și picioare, și rana sabiei din coastă. Toma cade la picioarele Domnului și l se închină: „Domnul meu și Dumnezeu meu“!

Atunci i-a spus Isus cuvintele ce bicuie cu foc o lume întreagă, până în ziua de azi:

„Fiindcă ai văzut, Toma ai crezut. Fericiti sunt însă cei ce n'au văzut și au crezut“.

Credința adevărată e în lucrurile cari nu se văd: în Dumnezeu, în s. Treime, în întruparea Domnului și mântuirea prin El, în existența sufletului

în fericirea sau osânda vecinică.

Oamenii cari nu cred decât ceea ce văd cu ochii sau cu

ciocși, sunt de puțin folos în lume și pentru ei înșiși și pentru alții.

Fericiți sunt cei ce cred și sperază..

înțelepciunea lor, rămân de cele mai multe ori necredincioși. Nu cred în suflet, nu cred în viața vecinică, nu cred în întruparea Domnului, pentru că nu le pot vedea cu ochii sau înțelege cu mintea.

Dar acești oameni necredin-

Folositor e numai omul care crede și în ce nu vede. Sămănătorul când aruncă sămânța în pământ, nu vede secerișul, el numai crede în el, că odată va veni. Și dacă n'ar crede, n'ar semăna, și lumea ar muri de foame. Părintele în-

grijește zilnic de copil și-l învață să facă din el om de treabă, numai în credința și nădejdea că odată va fi om mare. Dacă ar zice pentru ce să-l cresc sau să-l învăț? de unde știu eu că va trăi? neamul omenesc s'ar schimba în animale necuvântătoare.

Moșii și strămoșii n'au văzut România mare decât prin credință și nădejde, și totuși s'ou luptat și s'au jertfit pentru înfăptuirea ei. Noi cei de azi nu cunoaștem sfârșitul războiului, dar credem și nădăduim într'un sfârșit bun pentru noi, și această credință ne dă putere să purtăm poverile zilelor grele de azi.

Toți oamenii mari, eroii, sfinții; toți bunii creștini luptă dintr'o credință pentru un bine ce nu se vede, dar în care nădăduim. Omul care nu crede decât în ceea ce pipăie, nu e în stare de nici o jertfă, de nici o luptă. Intunecați și grei ca plumbul, ei sunt și nenorociți.

Fericiți sunt cei ce cred și sperază și în ce nu văd cu ochii. Ei sunt luminați de bucuria credinței și a siguranței în împlinirea celor nevăzute.

Toma s'a făcut credincios, dar lumea e plină de alți Toma cari vor muri în necredința lor.

Ion Agârbiceanu

Dor după Isus

O ce dulce va fi împreunarea cu Tine, Tu comoară desăvârșită! În tăcere te caut, în tăcere caut urmele Tale Divine; sufletul meu te dorește, o Mirele meu Sfânt! Nu-mi găsesc fericirea decât în desmierdările Tale. Călăuzește-mă, Stăpânul meu, ca să flu al Tău cu totul; rămâi cu mine, căci eu vreau să perd totul pentru Tine.

Meditație de seară

Iată seara! Iată seara!
 Ce-ai făcut în astă zi?
 Dusu-ți-ai umil povoaara,
 Vrând de rău a te păzi?

Ai umblat pe calea dreaptă?
 Vesel toate le-ai făcut?
 Sau ocaș ce își așteaptă,
 Azi osânda ai părut?

Nu regreti acuma oare,
 Vreo faptă ori cuvânt?
 Sufletul ți-i albă floare?
 Inima un bun pământ?

Oh, întreabă-te pe tine,
 Ca acum în orice seară;
 Căci nu ști ceasul când vine
 Moartea sufletul să-ți ceară!

Petru Anca

PE GOLGOTA...

Pe Golgota 'n spini și sânge
 Stă Isus și mereu plânge
 Cazi întreaga omenire
 Aleargă pe căi străine.

Oamenii trăiesc în rele
 Și tot fac păcate grele
 Nu-l iubesc pe Dumnezeu
 Și se dușmănesc mereu.
 Și de mila tuturor
 Prea scumpul Mântuitor
 Pe Golgota 'n spini și sânge
 Stă tot trist și mereu plânge.

Jacob Suciu

Precum m'a trimis pe Mine Tatăl așa vă trimit și Eu pe voi...

Cum a lucrat El -- așa trebuie să facă și ucenicii săi. -- Cava în legătură cu evanghelia din Dumineca trecută (Ioan 20, 19-31)

Cu ușile încuiate de frică...

Ce tristă stare este aceasta pentru apostolii Mântuitorului. Ce rușinoasă stare era aceasta pentru ucenicii Celui ce niciodată nu le arătase frica, ci a fost până la capăt plin de îndrăzneală.

Ei, apostolii împăratului Cel Atotputernic, iată-l temurând cu ușile încuiate, plini de frica unor oameni. Plini de frica celor pe cari învățătorul i-a zugrăvit în cea mai josnică și nenorocită stare sufletească. Plini de frica unor morți vii, a unor putregaluri târâtoare.

Dar noi să nu-i osândim prea mult pentru aceste, pe cei unsprezece apostoli. Au avut și ei momente de slăbiciune -- fiind încă neîntăriți de Duhul Sfânt, dar toată vieța lor de mai târziu au căutat rășteargă prin cel mai mare curaj, această clipă întunecată din viață. Să ne osândim mai repede pe noi -- cari și azi, după atâta vreme dela înfăptuirea Minunei Invierii Mântuitorului, după primirea atâtor haruri ale Duhului Sfânt, după ce atâtea pilde de curaj evanghelic avem înaintea noastră, totuși stăm mereu și azi atâția, cu „ușile încuiate”, cu gura închisă, tăcând adevărul invierii lui Hristos, de frica acelorși oameni.

Nu cumva și tu iubitul meu frate ești între acest fel de oameni? Nu cumva și tu ești un tănuitor și un ascunzător al Adevărului, de frica oamenilor? Ia seama: Mântuitorul a spus: Nu vă temeți: Iată Eu cu voi sunt până la sfârșitul veacurilor! (Matei 28,20).

Te temi tu mai mult de oameni decât de Dumnezeu?...

Pe aceeași Cale

...Și dacă'n lumea de păcate
Vă veți întoarce ochii iar,
Noi tot acelaș drum vom bate
Și rămânea-vom la Calvar.

Și dacă poftele carnale
Vă vor atrage'n mreaja lor,
Noi merge-vom pe acelaș cale
Sub steagul Lui Biruitor.

Oăși ochii plini de'nduioșare
Ce astăzi varsă stropi fierbinți
Lăsa-vor, poate, iar intrare
Atâtor palmi și dorinți.

Și nu veți mai lubi Cuvântul
Ce până acuma L-ați iubit,
Oklca-veți, poate, Legământul
Și nu veți ține ce-ați primit.

Uita-veți iar pe Domnul vieții
Pe Care L-ați urmat cu dor,
Atrași de zarva tinereții
Vă veți întoarce'n hora lor.

.. O! dacă'n lumea de păcate
De Domnul vă veți lepăda,
Noi tot acelaș drum vom bate
Și același oruș vom urca...

Silviu Hărăguș

„Precum M'a trimis Tatăl“..

Iubite frate creștine, și ție-ți zice Mântuitorul: Fiul meu iubit, tu care te-ai hotărât să urmezi Calea Mea, ascultă cuvintele Mele: Așcum am venit Eu, așa te duci și tu: ca o oaie fără apărare în mijlocul unei lumi plină de lupi cu colții cei mai ascuțiți.

Singura armă pe care o ai împotriva lor este răbdarea, căci și Eu numai pe aceeași am avut-o. Singurul lucru pe care îl vei avea de făcut, va fi să duci vestea cea bună a Evangheliei și Mântuirii, dăruindu-te depăși până la jertfa totală și pentru mântuirea altora, așa cum am făcut Eu.

Singura răsplată pe care o vei avea dela ei pentru toată osteneala și jertfa ta va fi desigur aceia pe care am avut-o și Eu: birjocura și crucea. Dar singura răsbunare a ta să fie până la capăt dragostea și iertarea; dragostea nemărginită și iertarea deplină.

Lumea te va birui desigur, pentru un timp. Dar pentru un timp atât de scurt. Căci precum Eu am biruit și am șezut cu Tatăl pe scaunul Lui de domnie, tot așa și Eu

după ce vei fi răbdat și biruit până la moarte, te voi învia în slavă și-ți voi da ție să șezi cu Mine pe scaunul Meu de domnie (Apec. 3,21).

Ce slujbă binecuvântată, ce făgăduință scumpă și ce viitor minunat -- mai mult decât nebun ar fi acela care nu ține seamă de aceasta..

„Toma... nu era cu ei“

Unora dintre apostoli, Mântuitorul li-s'a arătat mai înainte; li-s'a făcut cunoscut mai degrabă, pentru că îi știa mai tari în credință. Toma desigur va fi fost mai slăbit de aceea Domnul a lăsat anume să i-se arate mai la urmă, și anume numai pentru el. Pentru că să se poată încredința cu statornicie despre învierea Lui, pipăind cu mâna lui Adevărul. Poate fără „pipăirea” aceasta, Toma ar fi rămas un îndoielnic toată viața.

Iubite frate, poate și tu ești un suflet la fel cu Toma. Poate și tu încă n'ai fost „cu ceilalți” cărora Domnul li-s'a arătat mai înainte. Poate tu încă n'ai fost niciodată între ceilalți copii ai Domnului „care L-au văzut” și L-au simțit pe El

în viața lor și inima lor, și de aceea spui că „nu crezi”.

Vino astăzi acolo unde sunt adunați aceștia. Caută-i în Casa Domnului. Vino acolo unde cuvântul Lui se propovăduiește și unde roadele vieții, arată că într'adevăr aceștia „aflat-au Lumina cea adevărată și că luat-au Duhul cel cereesc. Apropie-te cu frica lui Dumnezeu, cu credință și cu dragoste -- și El ție-se va arăta așa de limpede și de luminat -- că vei striga și tu plângând de fericit, de-atâtea ori: „Domnul meu și Dumnezeul meu...”

Vino și vei vedea...

„Ferice de cei...“

Ferice de o mie de ori, de acele suflete care pot crede și care îl pot primi pe Dumnezeu în inimile lor -- dintru început. De sufletele cari au credința cea simplă, dar puternică. De sufletele cari cred fără a cere dovezi puternice, dovezi pipăite -- pentru aceasta. Ei îl au înăuntrul lor din plin, pe Isvorul Harului.

Dar vai, de o mie de ori vai, de acele suflete nenorocite cari nici după ce „au pipăit” și s'au încredințat de Adevăr -- totuși nu cred în inima lor. Ci și mai mult: umblă să-L ucă și în sufletele celor simpli cari pot cred și îl urmează. Iar acest fel de oameni cu cât se arată mai religioși -- cu atâtea sânt mai de osândit.

Iată, iubitul meu, aici, două feluri de oameni. Pentru unii e făgăduință fericirea veșnică -- pentru ceilalți vai-ul veșnic.

Intre care ești tu?

TRAIAN DORZ

„Dacă zavistuești oile, te războiești cu păstorul“

Dacă zavistuești oile lui Hristos, te războiești cu Păstorul lor. Zavistuești oile acele pentru care Hristos și-a varsat sângele și pentru care ne-a poruncit și nouă a face totul...

De aceea, chiar de ar face cineva minuni, și de-ar arăta viață sfântă, chiar de ar trăi în teciorie, chiar de ar posti și s'ar culca jos pe pământ, totuși prin fapta zavistiei va fi mai pângărit decât curvarii și mai nelegiuit decât tâlharii. Dacă cineva ar lua în mâini un târnăcop aprins la capătul de sus și ar da toc acestei biserici și prin aceasta ar surpa altarul, oare nu fiecare din cei de față ar zvârli cu petri asupra lui ca asupra unui pângăritor?... acelaș lucru îl face și zavistitorul care ține în mână o flacăra mai arzătoare chiar decât focul, adică zavistia, cu care aprinde casele și sufletele oamenilor. Oare unul ca acesta de ce fel de pedeapsă poate fi vrednic?...

(din învățăturile Sf. Ioan Gură de Aur)

În fața valurilor

Când vremurile se frământă
Și oamenii se războiesc
Puterea tuturor e frântă
De valul răului lumesc.

Când valurile răzbunării
In suflete se răscolesc
In fața mugetului mării
Popoare 'ntregi se nimicesc!

Dar peste toate se va trece
Ușor și fără nici un rău
Când sufletele vor petrece
In Dragostea lui Dumnezeu!

Prin rugăciune și 'ndreptare
Popoarele pot rezista
In fața valurilor, care
Cu moartea le-ar amenința...

Insă marele lor Rege
Și Domn in cer și pe pământ
El singur poate să deslege
Din lanțuri pe poporul sfânt!

Ilie Popovici

Fraților, de va rătăci cineva dintre voi dela adevăr, și-l va întoarce cineva: să știe că celce a întors pe păcătos dela rătăcirea căii lui, își va mântui sufletul dela moarte (Iacob 5, 19-20)

Despre căutarea și aflarea Impărăției lui Dumnezeu...

Dacă ai aflat-o, du-te și spune și altora. — Ceva în legătură cu evanghelia de Duminică, dela Marcu 15, 43-46

„Aștepta Impărăția lui Dumnezeu...”

Aceste frumoase cuvinte, s'au spus despre Iosif din Arimateia care și el era unul dintre sfetnicii cu vază al Soborului, și care „a îndrăznit să se ducă să ceară lui Pilat trupul Domnului Isus depe Cruce”.

Frumos lucru era din partea lui Iosif aceasta așteptare. Și fericită nădejde avea Iosif. Nici o altă nădejde și așteptare pe lumea aceasta nu e atât de prețioasă ca aceasta. Ce bine ar fi dacă am avea și noi toți această fericită nădejde. Dar despre Iosif se spune că era un sfetnic cu vază al Soborului. A acelui Sobor care a judecat la moarte pe Mântuitorul. A acelui Sobor care a condamnat la moarte pe cel mai nevinovat dintre toți nevinovații.

Nu se știe cu siguranță dacă Iosif și ceilalți prietenii lui, Nicodim, care cași el era tot membru al Soborului, — au luat parte la judecata care a rostit osânda Mântuitorului. Dar dacă într'adevăr, ei au luat parte — apoi destul de trist pentru ei că au fost atât de fricoși încât nu și-au deschis gura în apărarea Mântuitorului. Nu că el ar fi avut lipsă de această apărare, dar ar fi fost o datorie de conștiință din partea lor să facă aceasta.

O, câte ori nu ne găsim și noi în starea lui Iosif: avzim cum recredincioșii îl osândesc și îl răstignesc de-atâtea cri pe Mântuitorul nostru, iar noi nu îndrăznim să-i luăm apărarea, de rușinea, s'au de frica lor.

Totuși Iosif n'a rămas până la capăt în starea aceasta. Când s'a dus la Pilat, el s'a erătat pe față ca ucenic al Mântuitorului, și desigur, după aceea a avut de suferit din partea celorlalți.

Să luăm și noi pildă bună dela el și prin vestirea fără rușine și frică a Mântuitorului — să așteptăm în nădejde, prin credință, împărăția care a răgăduit-o El, tuturor celor ce-l vor urma și-L vor mărturisi pe El înaintea oamenilor...

„Cine ne va prăvăli piatra?”

Așa se întrebau cele trei femei mironosițe în dimineața Invierii când se îndreptau spre mormântul Domnului, să-l ungă trupul cu miresme.

Dar după ce au ajuns acolo, piatra era prăvălită și Isus era înviat. Îngrijorarea lor era înlăptuită, căci

asa era planul cel ascuns al Tatălui Ceresc.

O, de câte ori nu suntem și noi, cuprinși de grija și îngrijorarea celor ce se vor întâmpla! De câte ori nu căutăm să ispitim și noi pe Bunul Dumnezeu cu privire la planul și lucrarea Lui, cu noi! Ne întrebăm și noi îngrijorați de-atâtea ori: „vai, ce va fi cu mine acum? — Ce se va alege de noi dacă va veni năcazul cela și cela? — Ce se va întâmpla dacă n'ar mai fi asta sau dacă ar fi cea?...”

O, ce dovadă de credință slabă dau acei oameni cari sunt mereu cu astfel de văicăreli în gură. Ei n'au cunoscut niciodată pacea pe care o avea Psalmistul David când a zis: „Incredințeară-ți scutea în mâna Domnului, încrede-te în El, și El va lucra...” (Psalm 37,5). Nici atâtea îndemnuri ale Mântuitorului: Nu vă îngrijorați de viața voastră... nu vă îngrijorați zicând „ce vom mânca sau ce vom bea...” nu vă îngrijorați de ziua de mâine (Matei 6 25-34). Nu vă îngrijorați de nimic, ci în orice lucru aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu prin rugăciuni și cereri cu mulțumiri. (Filipeni 4,6) Aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre că El însuși îngrijește de voi (1 Petru 5,7).

O, de-am împlini noi mai bine aceste cuvinte, cum am vedea toate „pietrite” din calea noastră prăvălindu-se, căci Domnul însuși ar avea grije de noi.

Căutați pe Isus

Un trimis al Cerului, un înger, le-a întrebat astfel, pe femeile mironosițe în aceeași dimineață, după ce ajunseseră la mormânt.

Ce lucru minunat era pentru ele faptul că puteau să răspundă: Da, pe Isus îl căutam!

Și fiindcă L-au căutat cu adevărat — L-au și găsit. El s'a lăsat aflat de ele și le-a adus El însuși vestea cea scumpă: Bucurați-vă și nu vă temeți...

Iubite cititorule, eu te întreb și pe tine: Cauți tu pe Isus? Il cauți tu cu adevărat pe El, plin de dorința de a-L afla, sau te amăgești numai, cu un astfel de gând?

Bagă de seamă! Dacă-L cauți cu adevărat pe Domnul „suspirând de dor” ca mireasa din „Cântarea Cântărilor” 3, 1-4) cutreărând ulițele și piețele acestei lumi — El se va lăsa aflat de tine, îți va da Pacea, Bucuria și Fericirea pe care a dat-o tuturor celor ce l'au căutat și L'au aflat cu adevărat pe El.

Duceți-vă și spuneți...

Tuturor celor care l-au aflat pe Domnul cu adevărat — le-a fost dat și porunca aceasta: „Du-te și spune!”

„Du-te și povestește la ai tăi ce ți-a făcut ție Domnul (Marcu 5, 19) Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. (Marcu 16,15). Porunca aceasta le-a dat-o îngerul și acelor femei. Și porunca aceasta o dă Domnul și azi tuturor celor ce L-au aflat pe El, fericirea și pacea unei vieți trăită cu El și pentru El. Domnul vrea ca toți oamenii să se măntuiască și nimeni să nu piară. Deaceia pe cei ce L-au aflat pe El mai degrabă — El îi trimite în căutarea și aflarea celorlalți. Duceți-vă și spuneți ce v'a făcut vouă Domnul și cum a avut El milă de voi... spuneți cum erați niște morți în păcatele voastre, dar El v'a dat viață prin moartea Lui... spuneți cum erați niște orbi — și cum El v'a dat vedere, cum erați niște întunecați — și El v'a dat lumină, cum erați niște pierduți și El v'a aflat... Duceți-vă în toată lumea și spuneți tuturor acestora, căci mai sunt atât de mulți ca voi. Mai sunt încă atât de mulți cei cari n'au auzit de vestea cea dulce și scumpă a mântuirii. Chemați-i și pe aceștia să afle și ei viața pe care o dau Eu (Ioan 6,47) chemați-i să afle Lumina pe care o dau Eu [Ioan 8, 12] chemați-i să le dau Pâinea care satură sufletul [Ioan 6,51].

Acestea le așteaptă Domnul și dela tine frate creștine — care L-ai aflat pe El Domnul n'are copii muți. Vorbește despre El tuturor, și cheamă-i pe toți la El. Căci viața cu Mântuitorul este un cântec dulce: — cu cât îl cântă mai mulți — cu atâta e mai frumos...

TRAIAN DORZ

Pentru aceia lepădând toată spurcăciunea și toată prisoseala răutății, cu blândețe să primiți cuvântul cel sădit, care poate să măntuiască sufletele voastre. Iar fiți făcători ai cuvântului, și nu numai ascultători, amăgindu-vă pe voi înșivă. Căci de este cineva ascultător al cuvântului, și nu făcător, acesta este asemenea omului, care își vede fața nașterii sale în oglindă: căci s'a văzut, și după ce s'a dus, îndată și-a uitat în ce chip era. (Iacob 1, 21-23)

SFÂNȚA SCRIPTURA

Iubiților mei, am citit undeva cuvinte minunate despre sfânta Scriptură, pe care nu pot ca să nu le împărtășesc și altora:

Cartea aceasta cuprinde înțelepciunea lui Dumnezeu, arată starea omului, calea mântuirii, osânda păcătoșilor și fericirea credincioșilor.

Învățătura ei este sfântă, poruncile ei mântuitoare, istorisirile ei adevărate, hotărârile ei neschimbate.

Citește-o, ca să te faci înțelept, crede în ce spune ea, și trăiește-o în viața ta ca să fii sfânt și mântuit.

În ea găsești lumina care să te călăuzească, hrana care să te hrănească, mângăerea ca să te înveselească.

Pentru călător ea este hartă, pentru drumeț toiag, pentru marinar busolă, pentru ostaș sabie, pentru creștin călăuza vieții.

În ea Raiul ne este arătat și Iadul ne este descoperit.

Hristos este miezul și temelia ei.

Ținta ei este binele nostru și hotărârile ei slăvirea lui Dumnezeu.

Ea ne umple mintea cu gândurile lui Dumnezeu, ne face inimă cumpănită și ne duce picioarele pe calea cea bună.

Citește-o încet, des și cu rugăciune, — căci este mină nesecată, raiu de slavă și raiu de viață.

Ea ți-a fost dată pentru viață, îți va fi deschisă la judecată și va rămânea neuitată pentru veșnicie.

Ea cuprinde cea mai înaltă răspundere și răsplătește cele mai mari oboseli. Ea va osândi pe toți cei ce o vorbesc de rău și-și bat joc de cuprinsul ei.

Păr. Vladimir

M'am deșteptat

M'am deșteptat ca dintr'un somn
Când m'ai chemat la Tine
Și simt că nu pot să mai dorm
Când n'am făcut vreun bine.

Cuprins de fapte grele
Pierdut pe veci eram
Impins mereu la rele
La Domnul nu gândeam.

Atunci un glas am auzit
Strigându-mă mereu

Era Isus cel răstignit
Mântuitorul meu.

Din marea de păcate
El mă chema prea blând
Din marea de păcate
Să vin la El curând

De-atunci aflat-am mângăere
Și alinul în dureri
Plângându-l la sânul Tău Isu e
Păcatul meu de eri.

Tânăr PREDA CONSTANȚIN-Buc.

CREDINȚA LUI AVRAAM

S'au ivit astăzi mulți creștini de formă, care spun, că n'ar mai fi nevoie să vorbim de oamenii credincioși ai vechiului Testament. Fiindcă, zic ei, aparțin neamului evreesc. Ce greșală! Doar cea mai puternică credință, o găsim tocmai la acești oameni. Căci deși n'au avut atâtea pilde ca noi astăzi, și mai ales marea pildă a scumpului nostru Mântuitor, totuși au dat examene strălucite de statornicia credinței lor și legământului lor față de Domnul.

Dacă ne gândim numai la examenul pe care l-a dat părintele nostru Avraam, apoi rămânem uimiți. Fiindcă după cum știm cu toții, lui Avraam i s-a cerut o jertfă foarte scumpă: pe unicul său fiu. Iar Avraam s'a supus. Deacea Dumnezeu a lăudat credința lui și i-a zis: „pe mine însumi jur, zice Domnul, pentru că ai făcut lucrul acesta și n'ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, te voi binecuvânta foarte mult... Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în tine pentru că ai

ascultat de porunca mea.” (Facere 22,16-18).

Vedeți dar că Avraam, pentru a-și ține legământul față de

Domnul, a fost gata să-și jertfească și pe fiul său. Ce credință tare și totuși, cum am spus, sunt atâtea dintre noi care

zic să nu mai vorbim de el. In-să cei ce spun așa, sunt aceia care pentru Domnul nu vor să jertfească nimic.

Noi însă, iubii frați care am

luat hotărâre să ținem poruncile Domnului, să ne amintim întotdeauna de tăria credinței lui Avraam. Mai ales în încercările grele ale vieții noastre,

să ni-l punem în față și pe Avraam cu tăria credinței lui. Căci tot ce a fost scris mai înainte, a fost scris pentru în vățutura noastră, pentru ca prin răbdarea și mângâierea pe care o dau scripturile, să avem nădejde” (Romani 15,4)

Iată trăim vremuri grele; poate că ni-se va cere de Domnul și nouă jertfe din ce în ce tot mai mari.

Noi să fim gata: și pentru plug și pentru jertfă. Și dacă Avraam care nu cunoștea pe Domnul Isus și sublima lui Jertfă, totuși a avut credința atât de tare, cu cât mai mult se cuvine ca noi care cunoaștem această minunată pildă, în orșice necazuri și în orșice prigoană trebuie să nu ne lepădam de Domnul. „Nu vă voi lăsa orfani...zice Domnul, ci iată că Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului” (Ioan 14,18) (Matei 28,20).

Să luăm aceasta pe suflet, să ne întărim în credința și suferința pentru El Amin.

I. Tuduscuiuc

Un frumos exemplu

Preotul orașului francez Gasy era cunoscut ca un om foarte bun și milostiv. În anii grei de revoluție 1870-71 pe foarte mulți i-a scăpat dela moarte ajutându-i.

Izbucnind revoluția și în orașul lui, mulțimea distrugea tot în cale, arzând și nimicind. O femeie săracă și sărmană care de multe ori a fost miluită de către preot și care acum era printre resculați, îndemna pe aceștia ca să aprindă casa preotului și pe el să-l spânzure. N'a fost ascultată și revoluția s'a sfârșit, iar femeia noastră, ajunsă iar a cerși mila oamenilor. Cerind milă a ajuns și la casa preotului care îndată o cunoscuse. Dându-i un frumos ajutor, preotul milostiv îi zise: „Vezi, dragă femeie, dacă dumneata mi-ai fi aprins casa, iar pe mine m'ai fi spânzurat, acum n'ași mai putea să te ajuterez”.

Ale mele sunt cerurile, al meu e pământul; ale mele popoarele, ai mei păcătoșii. Ingerii sunt ai mei, Maica Domnului e a mea, toată făptura Domnului a mea. Dumnezeu e al meu și eu al Lui, prin Isus Hristos care e al meu în întregime. Ce mai dorești, ce mai cauți o sutlete al meu? Această bogăție nu e a ta și nu e pentru tine?

S. M.

In vremea antihristică

Fără credință nu-i cu puțință viață. Când credința a fost smulșă din sufletul poporului, el a pierdut rezimul și se prăbușește în pierzare. Societatea vede, dar prea târziu, că s'a înșelat ascultând de proorocii mincinoși ce-i vorbeau despre „înaintare”, „cultură”, „civilizație”, și cari râdeau de „mitul” credinței și Evangheliel, batjocorindu-o că este o carte învechită și neadevărată.

Poetul german Iulius Sturm a alcătuit o poezie, pentru acești prooroci ai păcatului și necredinței, din care dăm și noi, în prelucrare, mai jos.

„Deci mergeți, protivnicilor, tot înainte,
Și bateți-vă joc mereu de cele înalte și sfinte
Smulgeți dar poporul credința din plept
(Lucrați pe orice cale și'n chip deștept)
Râdeți de ruga ce-o face, vă bateți joc
De cântul Credinței, de-al lacrimii foc,
Iar când, în durerile sale, grele, amare
Brațele 'ntinde cu desnađejde să la alinare
Și n'o va găsi căci cerul e'nchis
De necredința, ce'n suflet a'nvins
— Puteți să rânjiți; a-ți isbutit în planul avut
Credința-ți nimic, ea s'a pierdut.
Dar când rânduiala, mai mult va scădea
Și disciplina cu greu s'a mai ținea
Când crimele mai mult s'or înmulți
Iar barbaria va crește din zi în zi
Să nu vă jeliiți
Să nu vă tânguiți
Când spinii
Și mărăciunii
Vă vor înțepa, făcând răni de nevindecat
Căci doar culegeți ce ați semănat
Dar pentru noi, cei cari credem în Cuvânt
Vom încheia cu ruga plină de avânt:
„Doamne, în vremea asta sbuciumată,
Când furtuna urlă ca nclodată
Amenințând fără încetare
A inimilor neprihănlte altare
Păstrează-ne credința ce ne-ai dat — curată
Credința care nu ne-a amăgit nclodată
Păstrează-ne, păstrează-ne vie credința
Pân' trâmbița slavei vesti-va biruința

I. Marin

REGINA PACII

O Maică Fecioară Marie!
Se'nchină popoarele ție
Și'n lacrimi fierbinți și suspine
Așteaptă'ndurări dela tine.
Refr. Indură-te a Păcii Regină
Durerile lumii alină!

O Maică Fecioară Marie!
Prin vremuri grozave d'urgie
Trec astăzi popoarele toate
Și-o lume întregă se sbate.

O Maică Fecioară Marie
Fă, liniște pace să fie,
Usucă potopul mâniei
Ș'aprinde iar focul frăției

O Maică Fecioară Marie!
Fă, timpuri mai bune să fie
Și zile mai multe senine
S'avem dela Domnul prin Tine

O Maică Fecioară Marie!
Popoarele zac în robie,
In lanțuri duc zile amare
Cerând dela Tine scăpare.

O Maică Fecioară Marie!
Revarsă din cer bucurie,
Și scurge din valea de lacrimi
Noianul cel mare de patimi.

O Maica Fecioară Marie!
Fă, iarăș în lume să vie
Iubirea, nădejdea, credința,
Și'n toate spre bine, voința.

O Maică Fecioară Marie:
Grăbește tu timpul să vie,
O Singură Turmă să fie,
Ș'un Singur Păstor pe vecie!..

Prin luptă la biruință

În versul 4, capitolul 4, din întâia epistolă a lui Ioan se zice: „Copilașilor, sunteți din Dumnezeu; și să-ți biruiți, pentru că Cel ce este în voi, este mai mare, decât cel ce este în lume”. Cel care a învins lumea și care în toate a fost biruitor, acesta a fost Domnul nostru Isus Hristos, „Săvârșitu-s'al” (lucrul l-am îndeplinit), acesta a fost strigătul învingătorului și învingerii Sale. El a învins pe orice dușman al Său — păcatul și moartea și pe fiecare potrivnic pe care și eu și tu, îl întâlnim la fiecare pas. El le-a stat totdeauna împotriva și a eșit întotdeauna învingător în luptă.

De aceea Isus este Căpetenia de săvârșirii noastre! El este chipul celui mai mare învingător al lumii, al păcatului și al satanei. Pentru a duce o viață de bucurie și învingere a răului, trebuie să cășmăm întocmai pe urmele lui Isus.

Dacă înă Spiritul Domnului Isus este în mine, dacă duc aceeași viață (cu a Domnului) 1 Ioan 2,6 atunci puterea din mine ce mi-a dăruit-o Domnul, este mai mare decât toate puterile din lume, și cu această putere înving eu lumea. Nu uita că în lumea aceasta trupul este supus ispitei.

Nimeni n'a eșit învingător dacă nu și-a îndreptat ochii sufletului țintă spre Isus, căci fiecare este ispășit, într'un timp sau altul în decursul vieții sale. Așa s'a întâmplat cu Avraam, Moisi, Iie și cu toți ceilalți profeti și slujitori ai Domnului din vechime. De îndată ce ochii lor nu erau îndreptați spre Domnul erau slabi, lipsiți de putere și ispășiți ca și ceilalți „fii ai oamenilor”.

Și e de mirat că tocmăi cei mai credincioși oameni, cu toate însușirile lor minunate, au căzut de

multeori în ispită, tocmai fiindcă aveau clipe când perdeau vegherea și privirea spre Domnul lor. Avraam ne este o pildă mare de credință și dreptate (Evrei 11,8-10) și tocmai aici, vedem că a greșit, când și-a îndepărtat femeia. Bunătatea și supunerea lui Moisi (Numeri 12,3) ne sunt bine cunoscute și tot aici a greșit și el, căci la un moment dat mâna l-a biruit. Dumnezeu nu l-a lăsat să intre în țara făgăduințelor, fiindcă s'a lăsat învins de mânie.

Fiecare știe că Moisi era slujitorul lui Dumnezeu, că era un om puternic și că în el locuia puterea lui Dumnezeu, cu toate acestea a căzut ispitei omenești. Iie ne este

cunoscut prin curajul voinței sale și prin puterea rugăciunii sale și că toate acestea au fost clipe când și-a pierdut îndrăsneala.

Iie era pe timpul lui cel mai curajos și vestit om; el a stat cu îndrăsneală înaintea regelui Ahab — înaintea curții sale regale și înaintea preoților lui Baal; dar când a aflat că mânia Isabela țintea să-i ia viața, s'a refugiat în pustiu și la umbra unei plante a rugat pe Dumnezeu să-i ia sufletul.

Apostolul Petru ne este cunoscut ca un om fără frică (Matei 14,29; Ioan 18,10) și totuși cât de iute a fost speriat de servitoarea aceea din curtea lui Caiafa. El tremura la cuvintele ei și l-a defăimat

pe Domnul prin jurământ de frica unei servitoare! Eu m'am gândit adesea la aceasta, cât de uimită va fi fost servitoarea aceea când l-a văzut pe fricosul Petru dealtădată la serbarea Rusalilor, ținând o predică așa de înflăcărată. „Ce s'a întâmplat cu omul acesta”, s'o fi întrebat servitoarea uimită. Deabea au trecut câteva săptămâni, când un cuvânt al meu a băgat frică în el și acum vorbește către tot Ierusalimul învinuind pe conducători că ei au omorât pe Isus!

De îndată ce ochii unui ucenic al Domnului, s'au depărtat de la Domnul, a greșit, și fiecare, oricine ar fi, chiar cel mai puternic, dacă nu-l are pe Domnul Hristos în el, în inima lui, cade învins, Ioan, iubitorul ucenic al lui Isus, care ne este înfățișat pe drept cuvânt ca apostol al iubirii și al bunătății, a cerut cerului foc și pedeapsă, unui mic orașel, numai fiindcă locuitorii lui, au greșit față de regulile primirii de oaspeți (Luca 9,54).

Acestea de mai sus ne dovedesc că pentru a fi siguri întotdeauna de izbândă, trebuie să fim în neconțință legătură cu Domnul, dela care vom primi puterea de învingere. Ochii trebuie să ne fie țintă îndreptați spre El și să fim robiți de dragostea Lui, pentru a nu mai vedea lucrurile pământului, întocmai precum uitându-te la soarele pământesc, și se întunecă ochii, de nu mai vezi, nimic înprejur.

Vedeți că nici oamenii cei mai mari, n'au fost scușiți de căderi, dacă au pierdut legătura cu Dumnezeu. Aceasta trebuie să ne alipescă și mai mult de Domnul, ca să fim întotdeauna siguri de învingere și victorie.

(Tălmăcire)

Pir. V. B.

Adevărații luptători (Evrei 11)

E vorba aci de niște luptători. Și anume de cei ce au luptat și luptă pentru credință. Aceștia sunt luptătorii cei adevărați care pentru mărturia lui Isus, au fost trași pe roată, au fost oțjocorîți, biciuiți, loviți și băgați în temniță. Uciși cu pietre, tăiați cu ferăstrăul, chiuși, au murit uciși cu sabia, au pribeșit în piei de oaie și de capră, fiind lipsiți, strămtorați, îndurând rele (Evrei 11,35-37). Sunt toți acela care pentru Numele lui Isus, au fost duși în fața soboarelor (Fapte 23,3) ca să se împlinescă cuvântul care zice: pentru Numele Meu, veți fi duși în fața soboarelor, înaintea dregătorilor și împăraților, din pricina Mea, ca să sluiți de mărturie lor și păgânilor (Matei 10, 17-22). Luptători sunt și aceia cari propovăduesc cuvântul, stărue cu timp și fără timp, mustără, ceartă, îndeamnă cu toată îndelunga răbdare și învățatură (II. II. Tim. 4,2). Adevăratul propovăduitor trebuie să vestească pe Isus, în orice situație se află, la muncă, la război, sănătos sau bolnav, ei veșnic să-l vestească pe Isus. Cum făcea Timotei la îndemnul lui Pavel Apostolul (I Timotei 5,3). Firește pe mulți i-a costat sănătatea, averea, slujba, viața, lupta aceasta.

Noi vom lupta până la sânge și ne vom da și viața pentru Isus, când ni se va cere.—vom ține sus cuvântul vieții (Filipeni 2,16). Vom ține la adevăr pururea. Să nu fim îndoelnici și trădători, să păzim ce ni s'a încredințat, (I Timotei 6,20), ca să nu ne ia nimenea cununa, (Apocalips 3,11).

Gh. Tănăsescu

Am văzut

Am văzut aici sub soare o prea minunată floare curată, cu parfum dulce, dragălașe 'ncântătoare. Și am simțit atunci fiorul unui dor de curăție. Unui dor de pregătire pentru sfânta împărăție.

Am trecut a doua oară însă floarea cea curată. Era tristă, ofilită și spre pământ aplecată. Și mi-am zis: așa, păcatul, ofilește azi în lume. Multe flori și le răpește a lor veșnice cunune.

Am trecut a treia oară și în locul floarei mele. Era doar o tulpiniță care mai căta spre stele, și această tulpiniță mi-a șoptit o vorbă rară: Fii pe pace, mai frumoasă, voi ieși la primăvară.

Constantin Tudusclou

'Avem în zilele noastre mulți creștini cari dau daruri mari, și fac opere de caritate minunate. Dar nu le vor folosi la nimic în viața viitoare, căci ei n'au căutat slava lui Dumnezeu, ci au căutat bucuria vanității lor.

S. M.

...Copiii Domnului, vor avea de suferit. Dar cu ochii țintă la Căpetenia și Desăvârșirea Credinței noastre (Evrei 12,2); Să mergem fără șovăire înainte, îndrăsnind în Numele Domnului (Ioan 16,33).

Gh. Brosăreanu
Caliacra — Dobrogea

O suflele ale lui Dumnezeu, chemate de El la cea mai mare mărire; ce faceți? unde munciți? O jalnică orbire a fiilor lui Adam! În mijlocul luminei strălucitoare voi sunteți orbi! La graiul cel mai puternic, voi rămâneți surzi! Voi căutați mărire și fală, și rămâneți săraci și decăzuți, nevrednici de comorile cerești.

Tălmăcire S. M.

Eu vreau să cânt, să fiu voios, De-acum până la sfârșit, Căci știu că sunt al lui Hristos Și El m'a mântuit.

S Paraschiv

Vasul scump cu conținut efin

Esti sănătos, tânăr, frumos, curat, bine îmbrăcat, bogat.

Dar, ce grozăvie? Căci ceea ce este pe dinafară formează pentru tine ziua, iar ceea ce este înăuntru, formează noaptea.

Ce tristețe! Căci gura ta este plină de cuvinte necurate și cugetul tău plin de gânduri necurate, și inima ta plină de poftă necurate și de patimi.

Atunci toată împodobirea ta dinafară slujește la înmulțirea roadelor goliciunii tale dinăuntru; și frumusețea ta dinafară slujește la înmulțirea roadelor urățeniei tale dinăuntru; și curățenia ta dinafară slujește la înmulțirea roadelor necurăției tale dinăuntru.

Nu ulta că oamenii simt mai cu putere mirosul pricinuit de necurăția din vasul de preț, decât din cel efin.

Vieța este Isus Hristos. Sfințenia este Isus Hristos trăit. El va cere să trăiți în El, pentru ca prin voi să trăiască El în suflele.

(Din cartea „Spre Regele Iubirii” de M. C.)

„Alegeți astăzi cui vreți să slujiți!” (Iosua 24, 15)

Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeți după El, iar de este Baal, mergeți după Baal! (1 Reg. 18, 21)

Dela păcatul lui Adam și până la cea din urmă filă a Apocalipsului, neascultarea oamenilor față de Dumnezeu, trece ca un fir roșu prin toată Scriptura.

Astfel în proorocia lui Isaia stă scris: „Cel dintâi tată al tău a păcătuit și învățătorii tăi s'au răzvrătit împotriva Mea (Is. 43,27). Iar sf. evangelist Ioan mărturisește că în zilele celor depe urmă urgii cerești, oamenii își vor mușca limbile de durere și vor hulii pe Dumnezeu din pricina durerilor și a rănilor lor rele, dar nu se vor păcăi de faptele lor și nu se vor întoarce la Dumnezeu ca să-l dea slavă (Apoc. 16,10-11).

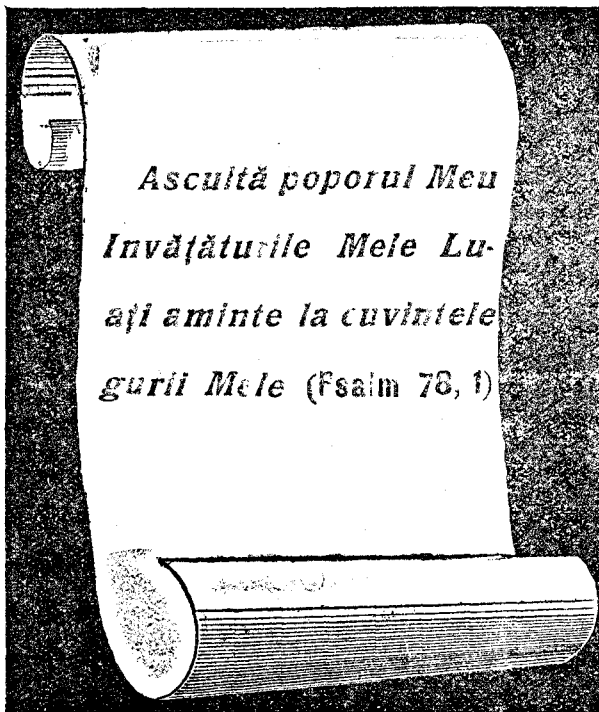
Însă miostivul Dumnezeu care nu voiește pierderea nimănui, a dat lumii un învățător, pe Mesia, Fiul Său, cel făgăduit de prooroci, pentru ca oricine va crede într'însul să nu piară, ci să aibă viață vecinică (Ioan 3,16). Aceasta s'a întâmplat, ca să se împlinească Cuvântul care spune: „Iată vin zile — zice Domnul — când voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un legământ nou... Voi pune legea Mea înăuntrul lor, o voi scrie în inima lor și Eu voi fi Dumnezeu lor, iar ei vor fi poporul Meu. Le voi da o inimă și o cale ca să se teamă de Mine întotdeauna, spre fericeirea lor și a copiilor lor după ei (Ier. 31,31-34; 32,38-41). Făgăduința aceasta este pentru toți cei ce sunt departe acum, în ori cât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru (Fapt. 2,39).

Deci și noi creștinii de astăzi facem parte din legământul acesta veșnic, pe care Domnul Isus l-a pecetluit cu sângele Crucii Lui (Col 1, 20) și trebuie să-l înținem cu mare sfintețenie, adică păzindu-ne de păcat toată viața noastră, după ce L-am primit pe Domnul în inimile noastre (Efes. 3,17).

Cuvântul Domnului taie ca o sabie ascuțită fără cruțare pe oricine nu primește în toată plinătatea harul ertării dumnezeiești (Rom. 5,17) sau care se abate dela porunca sfântă ce l-a fost dată (2 Petru 2,21).

„Vai, — zice Domnul — de copiii răsvrățiți, cari iau hotărâri fără Mine, fac legământ între cari nu vin din Duhul Meu și îngrădesc astfel păcat peste păcat” (Isaia 30,1). Pentru că — zice el —: „Noi am făcut un legământ cu moartea, am făcut o învoială cu locuința morților: când va trece urgia apelor năvalitoare, nu ne va atinge, căci avem ca loc de scăpare neadevărul și ca adăpost minciuna (Isaia 28,15).

Nimeni să nu se înșele crezând că, dacă zăvălia dintre așa zisii creștini de azi, au rupt acest legământ sfânt și-au părăsit pe Domnul, Izvorul apelor vii și și-au săpat ei înșii crăpă-

Ascultă poporul Meu
Învățăturile Mele
Lu-
ați aminte la cuvintele
gurii Mele (Psalm 78, 1)

cari nu țin spă (Ier. 2,13), dezertând la inamicul diavol prin viața păcătoasă pe care o trăiesc acum după poftele lor vor fi mântuiți, aceasta nu însemnează că Cuvântul Domnului a rămas fără putere, pentru că nu toți cei ce se pogoară din Israel, sânt Israel (Rom. 9,6-7). Căci chiar dacă poporul lui Israel (vorbind de cei credincioși) ar fi ca nisipul mării, totuși numai o rămășiță se va întoarce la Dumnezeu și va fi mântuită (Isaia 10,22).

Tot așa și în vremea de față este o rămășiță datorită unei alegeri făcută prin har (Rom. 11,5). Un popor smerit și mic care se va încrede în Numele Domnului (Ier. 3,12).

Iar despre păcătoși zice Domnul: „Vai de ei pentru că fug de Mine! Peirea vine peste ei, pentru că nu-Mi sânt credincioși! Aș vrea să-i scap, dar ei spun minciuni împotriva Mea! Pentru că au semănat vânt, vor secera furtună (Osea 7, 13-16; 8,7).

Acum fericim pe cei trufași, da, celor răi le merge bine, ei ispitesc pe Dumnezeu și scapă! Însă odată se va vedea deosebirea dintre cel neprihănit și cel rău, dintre cei ce slujesc Domnului și cei ce nu-l slujesc lui Dumnezeu (Mal. 3,3; Zah. 13,9). Toți cei trufași și toți cei

răi vor fi ca miriștea, ziua care vine îi va arde — zice Domnul oștirilor — și nu li se va mai lăsa nici rădăcină, nici ramură. Dar pentru voi cari vă temeți de Numele Meu, va răsări Soarele dreptății peste voi... (Mal. 4,1-2).

Frați iubii în Domnul, întrucât și noi ne-am hotărât de a lupta împotriva păcatului, să ținem fără șovăire, tare și necintit la mărturisirea nădejzii noastre, căci credincios este Cel ce-a făcut făgăduința: „Păstrează ce ai, ca nimeni să nu-ți ia cununa” (Apoc. 3,11).

Fineas, nepotul preotului Aaron, fiindcă a fost plin de râvnă pentru Dumnezeu lui, faptul acesta a fost pentru el, legământul unei preoții vecinice și a făcuti-pășire pentru copiii lui Israel (Num. 25,13). Cum citim: „Legământul Meu cu el era un legământ de viață și de pace. I-l-am dat ca să se teamă de Mine și el s'a temut de Mine, a ținut de Numele Meu, Legea adevărului era în gura lui și nu s'a găsit nimic nelegiuit pe buzele lui; a umblat cu Mine în pace și în neprihănire și pe mulți l-a abătut dela rău. Căci buzele preotului trebuie să păzească știința și din gura lui se așteaptă învățătură, pentru că el este un sol al Domnului oștirilor (Mal. 1,5-7). Și așa a fost el.

Iar acum dacă Edom va zice: „Sântem nimicîți, dar vom ridica iarăși dărîmăturile!” / și vorbește Domnul oștirilor: „Să zidească ei căci Eu voi surpa și se vor nuni; „Tara răutății” și „Poporul pe care S'a mîniat Domnul pentru totdeauna!” (Mal. 1,4).

Căci voi v'ați abătut din cale și ați făcut din Lege un prilej de cădere pentru mulți și s'călcăcat în picioare legământul lui Levi, zice Domnul oștirilor (Mal. 2,8-9).

Dar voi preaiubiților, să mergeți după Domnul Dumnezeu vostru și de El să vă temeți, poruncile Lui să le păziți, de glasul Lui să ascultați, Lui să l slujiți și de El să vă alipiți. Căci legământul și hotărârea aceasta nu este un lucru fără însemnătate pentru voi, este însăși viața voastră (Deut. 13,4; 32,47).

Pentru că așa zice Domnul: „Aceia din popor, cari vor cunoaște pe Dumnezeu lor, vor rămânea tari și vor face mari isprăvi. Mulți vor fi curățiți, albiți și lămurii: cei răi vor face răul și niciunul din cei răi nu va înțelege, dar cei drepti vor înțelege. Amin! (Daniel 11,32; 12,10)

David Bălăuță Ioan

Dumnezeu a grăit și Cuvântul s'a făcut trup, și Cuvântul e Fiul Lui. Acest Cuvânt Dumnezeu L'a grăit în tăcerea nesfârșită, și în aceeași tăcere trebuie să-L audă sufletul meu. S. M.

Templul lui Dumnezeu

În Vechiul Testament Dumnezeu cu poporul Său avea un templu pe pământ pentru slujba închipuitoare, care face umbra lucrurilor viitoare (Colos. 2,17), și nici decum înfățișarea adevărată a lucrurilor, (Evrei Cap. 9,1-18).

Dumnezeu prin planul Său care se întinde la orice suflet fie drept sau păcătos, a făcut minunea cu Fiul Său, pentru a desăvârși suflete prin pocăință cu care să formeze ceata răscumpăraților, pentru a face o împărăție veșnică, un templu, nu zidit de oameni păcătoși, ci de însuși preaiubitul Său Fiul Jertfit, iar din sufletele care toată viața lor îl caută pe El, casa Lui Dumnezeu cea vie ce o formează din toate semințiile, din toate limbile, din toate veacurile de pe întreg pământul... (Apoc. 7,9). Suflete dragă, unde ești, unde te gândești și unde te poți odihni mai bine, mai dulce ca în așa o casă urde la toți li-e sete și foame numai după adevăr. Capul casei, al Templului ne spune: Eu sunt Cafea, Adevărul și Viața, deci cu El pe cale află adevărul și tră-

ind cu El ai o veșnică viață. Adunați-vă copiii din toată lumea, care faceți parte din casa vie, care cu lacrimi sunteți în căutarea unei patrii și a unei cetăți al cărei zididitor este însuși Dumnezeu. Fiul lui Dumnezeu cel înviat din morți a luat-o înainte, a deschis drumul; tot ce a fost mai greu în cale a suferit El.

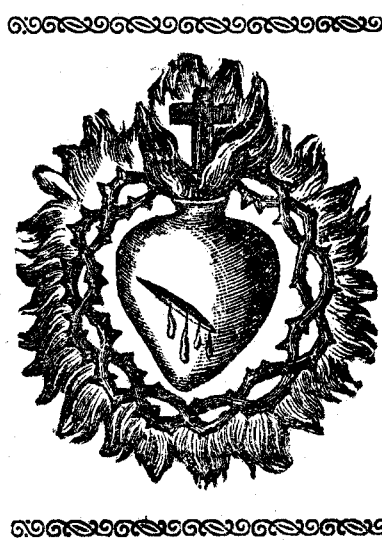
În casa unde ne așteaptă El, nu mai plânge nimeni, nu mai sunt lacrimi și nici suspine și nici un fel de durere. Ah ce mare templu, câte mii de oameni vor fi cântând acolo, câte milioane de păcăoși și vătăciți vor fi acolo ierati și mântuiți pe veci „fără bani și fără plată”.

Grăbește să bite suflete și da și tu năvală spre astfel de cesa mareă unde nimeni nu te poate înșela după voia oamenilor, că Dumnezeu te caută și te așteaptă Amin.

LATIȘ GH. Sadava

CE SE PETRECE IN RUSIA

Uniunea sovietică nu se mulțumește numai cu măsurile de propagandă contra lui Dumnezeu.

Văzându-se că toate măsurile de propagandă împotriva Credinței nu dau rezultate, au mai introdus în școli câte o oră de instrucție antireligioasă și au înființat o facultate specială pentru pregătirea agitatorilor ateți.

Jaroslavsky, șeful de azi al propagandei, a trimis lumii intelectuale un apel stăruitor, ca fiecare om de carte să lupte în ocupația lumii împotriva religiei creștine. l-au răspuns mulți că e greu să fie înlocuită complect religia creștină. În special, compozitorul Sostakovici l-a spus că e imposibil ca în muzică, compozitorii ateți să egaleze pe cei religioși.

Iată, iubiiților, câte suferințe au de îndurat bieții creștini din Rusia. Câtă libertate avem noi și, cutoate acestea, câtă moleșală se observă în rândurile noastre. Deși nu suntem opriiți de nimeni, nu avem curajul trăirii cu adevărat creștinești, rușinându-se parcă de lumea cealaltă, care se arată nepăsătoare față de Evanghelia Domnului. (După o revistă)

Citiți și răspândiți gazeta

„Vieța Creștină” din Cluj

Munca omului credincios

Întreaga lui muncă pe pământ este o frumoasă rugăciune vorbită sau făptuită: facă-se voia Domnului pe pământ — nu voia diavolului, sau a slujitorilor diavolului.

Acest om are o religie, care, ca o stea strălucește pe cer, și strălucește cu atât mai frumos cu cât pe pământ e mai întunec.

Lucrul făcut, rămâne

În natura, nimic nu e amorțit, ci totul e vecinic, deștept și activ. Dela muntele de granit, care se fărâmițește încet, până la norul ce trece, până la omul viu, totul se mișcă. Și cele făptuite, rămân. Fie că se vede sau nu, lucrul făcut, rămâne.

Îndoiala, dorința, durerea, remușcarea, mânia, desnădejdea chiar, toate acestea, ca niște câini ai iadului stau împresurând sufletul bietului om; dar când el îi înfruntă cu vitejie toată hațta se liniștește și se retrage mărîind departe în vizuinele ei.

Acum omul e om.

Cel din urmă lucru

pe lumea aceasta este:

Cunoaște-ți munca ta și fă-o. Cunoaște lucrul la care poți munci și muncește ca un Hercule. Acesta va fi felul tău cel mai bun.

O însemnătate nesfârșită stă în

Țigara —

rugăciunea de dimineață a fumătorului

Grozavă creștinătate este cea de azi! Doar numele i-a mai rămas. Duhul și viața i-au pierit cu totul.

În locul închinării în duh și în adevăr, creștinii de azi se închină mai mult patimilor firii pământești. Spre exemplu fumătorul. Pentru el țigara e totul. Ea îi e prietenul de fiecare clipă. Acasă, la lucru, peste tot îi e tovarăș. Când n'are bani să-și cumpere tutun, e veșnic supărat. Ia chiar și pâinea dela gura copiilor, numai să aibă ce fuma. Rugăciunea de dimineață și de seară îi e țigara. Adoarme fumând, se scoală fumând. În loc de o carte sfântă, pe masă îi e doar tabacherea.

O voi creștini cari sunteți robiți de patimi și cari nu voți să pieriți în păcatele voastre, veniți la Domnul Isus, și El vă va izbăvi de lanțurile ce vă leagă!

Eugen A.

Câteva cuvinte a unui cititor a acestor foi

Multe foi am citit, căci numărul lor acum este mare; dar nici una nu mi-a produs atâta bucurie și mulțumire sufletească, ca și această foie. Din ziua când pentru prima dată a ajuns în mîna mea și am citit-o m'am convins pe deplin de frumosul scop ce-l urmărește.

Nu este o foie care să ne pună la curent cu teatrele, cu operele, cu cinematografele moderne, sau cu alte lucruri de afară natură, ci ne pune la curent cu lucruri de care avem nevoie pentru sufletele noastre: Ne pune la curent cu cele necesare mîntuirii sufletelor, mai ales în zilele de azi, când mulți se ridică contra credinței și-l restignează din nou pe Mîntuitorul prin păcatele lor.

Astăzi avem multă nevoie de sfaturi și îndemnuri bune, pentru a-l putea

urma pe Isus, pentru a putea fi vrednici de răscumpărarea Sa și pentru a ne mîntui sufletul, care are un preț ne-nărginit.

Aceste sfaturi le aflăm și în foaia aceasta care în fiecare săptămână ne hrănește sufletele noastre și este un adevărat izvor nesecat de lumină pentru noi.

Domnul Hristos zice: „Cel ce Mă va mărturisi pe Mine înaintea oamenilor și Eu îl voi mărturisi pe el înaintea Tatălui carele este în ceriu.”

Un mijloc prin care putem mărturisi pe Isus Hristos înaintea oamenilor, este și răspîndirea foilor creștine cum este și aceasta; Dacă arată lucruri de care au nevoie sufletele noastre, dacă ni-l mărturisește pe Isus și ne arată calea prin care putem ajunge la El, atunci și acei ce vor răspîndi-o vor mărturisi pe Isus înaintea oamenilor.

Deci, dragi cititori să căutăm și noi a face voia Domnului Isus. Să-l mărturisim și noi pe El înaintea oamenilor, cum se străduiesc și acei ce scriu și ne trimit solia aceasta.

A răspîndi scrisul creștin, sănătos, e o faptă bună și de folos pentru oricine. O carte sau o foie scrisă în duh de dragoste și adevăr, este un sol binecuvîntat, care trebuie ajutat.

I Viorel

Dragostea lui Dumnezeu

Dumnezeu ne vrea fericiți. Dragostea Lui ne vrea fericiți, mulțumiți. Voia Lui este, ca urmînd drumul ascultării, să ne bucurăm de dragostea Lui care întrece orice pricepere.. Drumul ascultării, e drumul bucuriei și păcii.. Neascultarea și necredința ne depărtează însă de El. Și atunci vine suferința, durerea..

Dar cât de bun este El. Căci

nu ne părăsește. Dragostea lui așteaptă mereu. Se pleacă mereu înspre noi.. Cu duioșie ne îndeamnă să părăsim bordeiul în care ne-a coborât păcatul și neascultarea și să plecăm din nou spre casa dragostei Lui și să aflăm liniștea și pacea.

Ca pe o oare pierdută ne caută, ca pe un fiu pierdut ne așteaptă. Vino la El.

i. m.

ZADARNIC

*Zadarnic torni Isuse salvator
Odihna ta în viața tuturor!..
Zadarnic cați un tainic adăpost
În inimi reci clădite fără rost.*

*În lumea rea zadarnic mai cobori
Căci ești gonit din ea de-atâtea ori.
Atâția-ți pun pe cap cununi de spin
Și ești lovit de fii ca de străini*

*Cuvîntul tău zadarnic îl mai spui,
Căci om cu dor să Te asculte nu-i!
Zadarnic verși al fericiri rău
Căci toți se scald în patimi și destrău*

*Copiii Tăi, copiii Tăi Isus,
Te-au părăsit și pe-alte căi sau dusi.
Ii chemi duios, cu lacrimi pe obraz
Din rătăcirea crud'a lor de azi.*

*Ii strigi cu dor — și prăbușit în plîns
Chemarea Ta răsună tot mai stîns
Copiii răi ai neamului călău
Instreinat-u-s'au demult de glasul Tău.*

Simion Paraschiv

El e mai mare decât noi

Generalul Zeithen în urma înțelepciunii și curajului său ajunsese unul din cei mai intimi sfetnici ai împăratului Friedric II din Prusia.

Într-o zi a fost invitat de rege la un dîneu, iar el s'a scuzat: spune-ți Majestății sale că chiar în ziua aceea a banchetului eu vreau să mă apropiu de Cina Domnului și că nu vreau să mi abat gândurile înalte și curate, luînd parte la banchet.

Câteva zile apoi generalul se afla în palatul din Sans-Souci. Cum îl văzu, regele îl întrebă: „Ei bine! Zeithen, cum ți-ai petrecut eu Cuminăcătura? La cuvintele acestea rădeau toți cei dela curte, Majestate, răspunde marele general, știți căci nici când n'am fugit de primejdie. Totdeauna am luptat pentru Majestatea Voastră și pentru patrie; dar eu nu uit că deasupra noastră este cineva care e mai puternic decât noi: Isus Hristos. Pe acesta nu voi lăsa să-l insulte cineva numai ca să facă răs. Fericit ești Zeithen, răspunde Friedric emoționat, îți cinstesc credința — nu o părăsi.

N. Balan

Voia lui Dumnezeu e că sufletul să se bucure în El, numai în El, nu într-o filnță omenească, oricât de desăvârșită ar fi, și oricât ar fi sufletul nostru legat de ea.

Muncă și rugăciune

Un fabricant trecea cu un preten al său pe lângă o mănăstire ruinată. Prietenul îi atrase luare aminte starea la mănăstire. Acesta răspunde: Mănăstirea aceasta e ruinată pentru că acolo, oamenii s'au rugat fără să lucreze, dar și fabricile noastre vor fi distruse dacă oamenii lucrează fără să se roage.

DE PAȘTI

Perice zi, ce-am așteptat!
În fine ni te-ai arătat;
Hristos din morți a înviat.
Aleluia, Aleluia, Aleluia!

Cerescul Rege s'a ivit
Frumos ca crinul înflorit,
Ca soarele la răsărit.

Sub pasul Lui învingător
S'așterne iadu 'ngrozitor
Cu freamăt surd desperător.

S'aștern călăii tremurând,
S'aștern dușmanii celui blând,
S'aștern cu toții rînd pe rînd.

Și legănat pe-aripi de vînt,
S'aude-un dulce cîntec sfînt,
Cîntat de cer și de pământ.

Dece, când cerul e senin,
Să mai nutrești în piept suspin?
Dece să plîngi popor creștin?

Alungă-acum orice oftat
Și zi în suflet mîngăiat:
„Hristos din morți a înviat!”

„Cu El și eu voi învia,
„Pe urma Lui de voi călca;
„Isuse fili Tu partea mea!”

Blestem și binecuvîntare

Împăratul Neron, la început a binecuvîntat pe mama lui, care l-a îmbărbătat pe calea răului; însă la sfîrșit, când răul l'a dus până la ambiția de a nu se mai putea întoarce, a blestemat-o.

A încuraja pe cineva la păcat și la calea greșită, înseamnă al împinge la prăpastie.

Cum mai merge războiul

Pe frontul de Vest „nimic nou”. În Norvegia se dau lupte mari

Războiul continuă. De pe frontul de Vest telegramele anunță că nu e „nimic nou”. Aceasta însemnează că n'au fost decât aceleași ciocniri de patrulare, același număr de avioane doborâte, tir de artilerie din când în când, deci nu mare lucru. Dacă mor 10, 20-30 de oameni, dacă se fac pagube de câteva milioane, (un singur avion de război, poate costa peste 10 milioane lei) — asta nu mai contează. Pe nimeni nu-l mai mișcă lucrurile acestea, iar scufundarea cutărui submarin sau vapor nici nu mai e luată în seamă. Cam astea însemnează comunicatele: „zi calmă” „nimic nou” sau: „Nimic deosebit” pe frontul de Vest.

In Norvegia lucrurile au devenit jalnice. Această țară „nevinovată”, este azi câmpul de luptă al aliaților cu germanii, care și-au mutat deocamdată terenul de bătăe pe trupul sârmanei Norvegii.

— Trupele aliaților cu peste 50

mii de oameni cu material de război, s'au întâlnit în trei puncte principale cu trupele germane; *Narvik* (în nordul țării) *Trondhjem* (la mijloc) și frontul *Ostlo* în sud. S'au dat lupte destul de serioase, la care iau parte și avioanele, precum și vapoarele de război, cari trag cu tunurile până departe pe câmpul de război.

Germania stăruie mai ales la *Trondhjem* să taie Norvegia în două, în felul acesta fiindu-le mai ușor să încercuiască pe aliați, cari s'ar vedea luați din două părți, în față având Suedia, iar înapoi Marea Nordului.

Deocamdată se dau ciocniri și se cuceresc poziții noi de o parte și de alta.

Suedia, la rândul său se pregătește, celelalte țări stau și-așteaptă, gândindu-se poate: Oare mâine la cine-i va veni rândul.

Sărman pământ, cum te mai pedepsesc păcatele tale. Și tot nu te pocărești.

ADUNAREA DELA CLUJ

Membrii sfaturilor F. R. N. din Ținut, Județ și Municipiu au depus jurământul de credință către Suveran și Țară

Duminecă 5 Mai s'a desfășurat la Cluj — în cadre festive

— solemnitatea depunerii jurământului membrilor din Ținutul Someș, județul și Municipiul Cluj și a membrilor Gărzii

Naționale a municipiului Cluj, în fața dlui Consilier regal Dr. Alexandru Vaida Voevod.

Jurământul Gărzilor Naționale a fost depus în fața celor doi episcopi ai Clujului P. S. S. L. Colan și Iuliu Hossu în fața Catedralei ortodoxe.

La orele 12. 30, la Colegiul Academic Regele Carol II s'a procedat la luarea jurământului demnitarilor Frontului din Ținutul Someș în fața dlui președinte Al. Vaida Voevod.

Au rostit cuvântări: dl. Al. Vaida Voevod, general Gh. Ivașcu, Comandantul găzii Naț. din Ținutul Someș, Dr. P. Dan preș. F. R. N. Munic. Cluj dl Prof. univ. Iuliu Moldovan, P. S. L. N. Colan, Iuliu Hossu N. Zigre și alții.

FEL DE FEL

Babilonul Indian

India are o suprafață de cinci mil. kmp. cu aproape 320 mil. locuitori, cari vorbesc peste 200 de limbi băștinașe. Tot acolo aproape fiecare limbă își are scrierea sa aparte.

Altădată

În evul mediu era ceva contra bunei cuviințe să bați la ușă. Dacă vroiai să te anunți trebuia să sgârșii pe ea. De aceea la regii francezi de atunci lângă ușă se afla o perie.

Piatră de lapte

Indienii din munții Himalaia întăresc laptele cu acreală anumită și îl presează între cârpe. După câțiva timp laptele devine tare și poate fi spart în bucăți cu ciocanul, dar care se topesc foarte ușor în gură. Acest fel de lapte este foarte prețuit în diferite expediții.

Legumele și sănătatea

E bine ca orice gospodină să știe ce influențe medicinale au legumele asupra corpului omenesc.

Astfel spanacul întreamează rinichii, sparanghelul curăță sângele, pătlăgelele sunt bune pentru ficat, morcovii fac poftă de mâncare iar castraveții sunt răcoritori.

Cum bate inima?

Inima bate cu atât mai rar cu cât ființa este mai mare. La șcarece — de exemplu — are 175 de bătăi pe minut, la elefant numai 25. În mod normal inima omenească bate de 75 de ori pe minut, însă la un nou născut are 140 bătăi.

Greutatea lemnelor

Un pom tăiat pierde cât timp se uscă jumătate din greutatea sa. Dintre toți stejarul se uscă în această privință cel mai greu.

Intorsături neașteptate în Norvegia

Aliații se retrag — Regele Haakon s'ar fi refugiat în Suedia — Armata Norvegiana din sud demobilizează

Zilele acestea a început să se lămurească situația războiului din Nord în urma puternicilor atacuri ale armatei motorizate și aviației germane, aliații au trebuit să se retragă de pe frontul central *Trondjem* și să se imbarce în vapoare pentru a fi dusă în altă parte.

Englezii spun că n'au pierdut un singur om, dar dacă ar fi rămas să dea lupta, ar fi pierit mii de oameni și inamicul tot ar fi biruit din pricina aviației care este mult mai puternică.

Neputința de a se împotrivi germanilor pe frontul *Trondjem* este pentru aliați o scădere a onoarei și o înfrângere care însă nu le va scădea curajul de a lupta mai departe —

scrie presa americană. Greșala aliaților este că au sosit prea tâziu și cu forțe prea mici.

Se va vedea în curând urmarea acestor lucruri. Ocuparea Norvegiei de germani — scrie presa italiană, este o mare primejdie pentru Anglia întrucât bazele de avioane de pe coastele Norvegiene cari stau în fața Marii Britanii vor face cu putință atacuri cât mai mari și mai dese împotriva acestei țări din partea Nemților.

Se spune că în urma înfrângerilor armatei norvegiene și aliate, Regele Haakon și guvernul s'au refugiat în Suedia.

În felul acesta e de așteptat ca războiul să se termine în curând în câștigul germaniei și în Norvegia.

Folosul râmelor

Cine ar fi crezut vreodată că râmele vor deveni o marfă de vânzare? Clienții se recrutează dintre cultivatori și grădinari, cari au descoperit în ultimul timp marele folos al râmei. Se

pare că tot mișunând pe sub pământ, ele îl desțelenesc. S'a făcut socoteala că pe un pogon de pământ de calitate mijlocie se găsesc 5300 râme, pe câtă vreme pe o țarină părăsită, tot la un pogon râmele sunt în număr de 500.000.

Avizăm pe cititorii gazetei noastre din Cluj, cari până acum au obișnuit a veni din cele mai îndepărtate margini ale orașului până în cartierul „iris” (mai ales pentru cântări religioase), că se împlinește dorința tuturor și deacum înainte se vor ține *Duminica la orele 9* după masă adunări la cari se vor face cântări religioase și în „Școala Maicii Domnului” a sursorilor noastre călugărițe de la Biserica Bob.

Anunțăm deci pe toți cititorii din Cluj, cari nu locuiesc în cartierul Iris și sunt mai aproape de Biserica Bob, și doresc a învăța cântările noastre liturgice și religioase, ca să vină la Școala Maicii Domnului.

Intrarea prin str. N. Iorga 8. Conducerea cântărilor va fi făcută de teologul absolvent Alexandru Bochis.

AVIZ

Deoarece tipărim din nou toate adresele, rugăm foarte stăruitor pe cititorii noștri, a căror adresă a mers greșit până acum să ne comunice adresa exactă pentru ca să nu o mai tipărim greșit. De asemenea nu uitați adresa completă adică: Numele—Comuna—p. u. și județul, deoarece aceeași comună cu același nume se află în câte 3 sau 4 județe. Când trimiteți bani sau scrisoare scrieți și numărul de pe adresa sub care vă merge foaia.

Cerem iertare iubitorilor noștri cititori pentru întârzierea acestor numere de gazetă. Săptămâna trecută fiind mai multe sărbători și apoi neavând hârtie, mai fiind apoi și alte pricini și multe necazuri nu s'a putut termina foaia la timp. Nădăduim ca începând din săptămâna viitoare să le putem expedia la timpul cuvenit.